

15 Ιανουαρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ
Παύλου όσιου του Θηβαίου και Ιωάννου του Καλυβίτου.
Γερασίμου (Παλλαδά) πατριάρχου Αλεξανδρείας.
Ήχος: πλ. β΄ – Έωθινόν: Θ΄ – Απόστ.: Κολ. γ΄ 4-11 – Εύαγ.: Λουκ. ιζ΄ 12-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ιανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκά.
Απόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο
κατά τήν έκδοση του Οικουμενικού Πατριαρχείου
μέ νεοελληνική απόδοση του Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη

(Α΄ έκδ., σχήμα 12x18, σελ. 1.360, μέ σκληρό ή μαλακό εξώφυλλο)

Η φιλοτεχνημένη και πολυτελής παρούσα έκδοση της Καινής Διαθήκης υπό της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος περιέχει τό πρωτότυπο κείμενο της Κ.Δ. κατά τήν έκδοση του Οικουμενικού Πατριαρχείου (1904), τό όποιο από του έτους 1956 κυκλοφορείται συνεχώς σέ μικρό σχήμα υπό του Όργανισμού, και τήν έκπονηθείσα για πρώτη φορά στή νεοελληνική γλώσσα απόδοση του ιεροῦ κειμένου από τόν Έλλογ. όμότιμο Καθηγητή Θεολογίας κ. Χρήστο Βούλγαρη. Η έκδοση κοσμεῖται μέ γραμμικά σχέδια και ολοκληρώνεται μέ τό Γλωσσάριο τῶν σπουδαιότερων ὄρων, Πίνακες ἀναγνωσμάτων και Χάρτες.

Νέα έκδοση της Αποστολικής Διακονίας

Μελίτωνος Χατζή (†)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ ΕΚ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Έπιμελεία Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Μελίτωνος

(Α΄ έκδ., σχήμα 17x24, σελ. 616)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο και ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα της «Φωνής Κυρίου», στόν Ι. Ναό Αγίας Ειρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως και ζωής της «Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Αθήνα. Έκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Αγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου της Αποστολικής Διακονίας.

Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 71ον

15 Ιανουαρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3633)

«Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Η ΖΩΗ ΗΜΩΝ»

Στήν σημερινή αποστολική περικοπή ὁ απόστολος Παῦλος διακηρύττει μέ ἔμφαση τήν πίστη της Εκκλησίας ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωή μας. "Οχι μόνον ὁ ὁδηγός, ἡ αἰτία και ὁ σκοπός της ζωής, ἀλλά ἡ κατ' ἔξοχήν ζωή, ἡ ἴδια ἡ ζωή μας στήν πληρότητά της. Ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι ἦλθε στόν κόσμο «ἵνα ζωήν ἔχωμεν και περισσόν ἔχωμεν» (Ιωάν. 10,10) και ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ ἀνάσταση και ἡ ζωή, ἡ ὁδός και ἡ ἀλήθεια (Ιωάν. 11,25- 14,6). Και ὁ εὐαγγελιστής Ιωάννης ἐπισημαίνει ἐπιγραμματικά ὅτι ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε ζωή αἰώνιο και ἡ ζωή αὐτή ὑπάρχει στόν Υἱό Του. "Όποιος ἔχει τόν Υἱό, ἔχει τήν ζωή (Α΄ Ιωάν. 5,11-12).

Τό ἐντελῶς καινούργιο πού χαρίζει ὁ Χριστός μέ τήν ζωή Του στόν ἄνθρωπο εἶναι ὅτι δέν παραμένει πλέον μόνος του και ἀποκομμένος από τήν ζωή του Θεοῦ. Γιατί ἡ ἐκ μέρους του ἀνθρώπου ἀποδοχή της κοινωνίας και της ἀγάπης του Θεοῦ σημαίνει τήν μεταμόρφωση της ἀτομικής αὐτάρκειας σέ σχέση και ἔνωση μέ τόν Θεό. Παύει τότε ἡ αὐταπάτη του ὅτι μπορεί νά ἀντλεῖ τήν δυνατότητα της ζωής ἀποκλειστικά από τήν «αὐτόνομη» και θνητή φύση του.

Ὁ πιστός προγεύεται στήν καρδιά του τήν παρουσία της Βασιλείας του Θεοῦ, ἡ ἐπικράτηση της ὁποίας δέν ἔχει ἀκόμη συντελεσθεῖ. Και τοῦτο γιατί ὁ κόσμος κείται ἀκόμη «ἐν τῷ πονηρῷ» και ἀντιτίθεται στήν ἐπικράτηση της ζωής του Χριστοῦ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων.

Τέκνα Θεοῦ

Ὁ Απόστολος, ὡς «στόμα Χριστοῦ», κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὅταν ὁ Χριστός φανερωθεῖ, τότε και ἔμεῖς οἱ πιστοί μαζί Του θά φανερωθούμε δοξασμένοι. Δηλαδή ἡ στιγμή εισόδου και πῆρους μετοχής μας στήν θεία ζωή εἶναι ἡ φανέρωση του Χριστοῦ, ἡ δεύτερη και ἔνδοξη Παρουσία Του. Ὁ Παῦλος ὀμιλεῖ μέ πολλή φυσικότητα

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἐνὶ Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

περί τῶν ἐσχάτων, δεδομένου ὅτι ὅσο περισσότερο ζεῖ κάποιος στήν ἀτμόσφαιρα τοῦ Πνεύματος, τόσο ξεπερνᾷ τὰ χρονικά ὅρια καί ζεῖ τὴν ἀδιάσπαστη χρονική συνέχεια.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης παραθέτει ἓνα ἐκπληκτικὸ χωρίο πού μᾶς βοηθᾷ νά ἐννοήσουμε τούς λόγους τοῦ Παύλου. «Ἀγαπητοί, τώρα εἶμαστε τέκνα Θεοῦ ... ξέρουμε ὅμως ὅτι, ὅταν φανερωθεῖ, θά εἶμαστε ὅμοιοι μέ Αὐτόν, γιατί θά τόν δοῦμε ὅπως πραγματικά εἶναι» (Α' Ἰωάν. 3,2).

Ἐπομένως, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθεῖ, οἱ πιστοί, ὡς δοξασμένα μέλη τοῦ Σώματός Του, θά τόν ἀντικρίσουν ὡς Φῶς, θά μετάσχουν στά ἄφραστα ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας Του, θά γίνουν θεωροὶ τοῦ ἀπεριγράπτου κάλλους τοῦ προσώπου Του καὶ ὅμοιοι μέ Αὐτόν· κατὰ χάριν Θεοῦ ἅγιοι, αἰώνιοι, ἀθάνατοι, ἄφθαρτοι, χριστοειδεῖς, ἐμπεπλησμένοι Πνεύματος Ἀγίου.

Νά ὑπερβούμε τὴν ἁμαρτία

Μέ τὴν φράση αὐτὴ ὁ Παῦλος συνιστᾷ στὸν ἄνθρωπο τὴν ὑπέρβαση τῆς καταστρεπτικῆς πορείας πού ἐπιφέρει στήν ζωὴ του ἡ ἁμαρτία. Κάνοντας λόγο γιὰ «τὰ μέλη ἐπὶ τῆς γῆς» ἐννοεῖ τίς ψυχικές καὶ σωματικές δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου μέ τίς ὁποῖες δύναται νά διαπράξει τὴν ἁμαρ-

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ

ἢ περὶ σπουδῆς στήν Εὐχαριστία

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθεῖ πάλι, κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, τότε καὶ ἐσεῖς θά φανερωθεῖτε δοξασμένοι μαζί μ' αὐτόν. Λοιπόν, νεκρώσατε τὰ μέλη σας, πού ρέπουν πρὸς τὰ γῆινα, δηλαδή πρὸς τὴν πορνεία, τὴν ἠθικὴ ἀκαθαρσία, τὸ πάθος, τὴν κακὴ ἐπιθυμία καὶ τὴν πλεονεξία, πού εἶναι εἰδωλολατρία, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω σ' ὅσους ἀπειθοῦν συστηματικά στό θέλημά του, καὶ τὰ ὁποῖα γῆινα διαπράττατε καὶ ἐσεῖς στό παρελθόν, ὅταν ζούσατε ἀνάμεσα στους ἀπειθεῖς. Τώρα ὅμως, ἀποβάλλετε τα καὶ ἐσεῖς ὅλα, τὴν ὀργή, τὸν θυμὸ, τὴν κακία, τὴ βλασφημία, τὴν αἰσχρολογία τοῦ στόματός σας. Νά μὴν ψεύδεστε ὁ ἓνας στὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἤδη βγάλει ἀπὸ ἐπάνω σας τὸν παλαιό σας ἑαυτό μέ τίς πράξεις του καὶ ἔχετε φορέσει τὸν καινούργιο, πού ἀνανεώνεται διαρκῶς, ὥστε νά φθάσει στήν πλήρη γνώση τοῦ Δημιουργοῦ του καὶ ν' ἀποτελεῖ εἰκόνα του, δηλαδή σέ κατάσταση ὅπου δέν ὑπάρχει πλέον διάκριση ἀνάμεσα σέ Ἑλληνα καὶ Ἰουδαῖο, σέ περιτμημένους καὶ ἀπερίτμητους, σέ βαρβάρους, σέ Σκύδες, σέ δούλους καὶ σέ ἐλευθέρους, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι ὅλα καὶ μέσα σ' ὅλα.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τία. Αὐτὴ ἐπηρεάζει ἀρνητικὰ ὀλόκληρη τὴν ψυχοσωματικὴ διάσταση τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὀδηγεῖ τὴν ὑπαρξὴ στὸν χωρισμὸ ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ Παῦλος καλεῖ σέ μετάνοια καὶ πνευματικὴ ἐγρήγορησιν τούς πάντες, καθότι δέν διαχωρίζει τὴν θεωρία ἀπὸ τὴν πράξη, τὸ δόγμα ἀπὸ τὴν ζωὴ, τὴν πίστη ἀπὸ τὴν ἠθική.

Ἄλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός

Ἡ περικοπὴ μας ὀλοκληρώνεται μέ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Παύλου σέ μία νέα κατάσταση· αὐτὴν τοῦ ἀναγεννημένου ἀνθρώπου, ὅπου δέν ὑπάρχουν φυλετικές, ἐθνικές, θρησκευτικές καὶ κοινωνικές διακρίσεις, ἀλλά: «πάντα ἡμῖν ὁ Χριστός ἔσται καὶ ἀξίωμα καὶ γένος καὶ πάντες Χριστός εἰς ἐγένεσθε, σῶμα αὐτοῦ ὄντες», ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος.

Βεβαίως, αὐτὴ ἡ νέα κατάσταση ὡς μεγίστη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι συγχρόνως μία μεγάλη εὐθύνη γιὰ τούς χριστιανούς κάθε ἐποχῆς. Ὁφείλουμε νά ἐργαζόμαστε καὶ νά προσευχόμαστε γιὰ τὴν μείωση τῶν ποικίλων διαφορῶν καὶ διαιρέσεων· γιὰ νά κυριαρχεῖ ὁ Χριστός ὡς ἐνοποιὸς δύναμη, ἀγάπη καὶ δικαιοσύνη, ἀφοῦ ὅλα Τοῦ ἀνήκουν καὶ Ἐκεῖνος τὰ διέπει. Ἄραγε, ἐπιδιώκουμε νά ζοῦμε καὶ νά πορευόμαστε μέ αὐτὴν τὴν ἀλήθεια;

Ἀρχιμ. Ν. Κ.